Стийв Стивънсън

Детективите Агата Лари

Разследване в Барселона

Издателство „Фют“

Двайсет и втора мисия

Участници

Агата
Дванайсетгодишна. Мечтае да стане писателка на криминални романи. Много организирана, с феноменална памет.

Лари
Четиринайсетгодишен. Братовчед на Агата. Слаб ученик в престижно училище за детективи в Лондон.

Господин Кент
Бивш боксьор. Иконом в дома на Агата. Винаги на разпо ложение, когато братовчедите имат нужда от него.

Уотсън
Сибирски котарак с вредни навици и с нюх на ловно куче.

Братовчедът Раул
Спелеолог, изследва пещери. Толкова дълго време прекарва под земята, че вече не понася слънчевата светлина.

Дестинация:
Барселона, Испания

Цел

Да отидат в Барселона и да предадат на агент ЮК33 пакет с тайнствено съдържание.

Родът Мистъри по света

Разследване в Барселона
Текст Марио Паскуалото
Илюстрации Стефано Туркони
Превод Евдокия Светозарова Златарова
Редактор Албена Раленкова
© Издателство „Фют“, 2020

Тази книга е предмет на авторско и търговско право на издателя. Използването на текста и оформлението без съгласието на издателя е забранено. Продаването, препродаването, заемането, наемането и пускането в обращение по друг начин, освен по начин, определен от издателя и закона, е забранено.

All names, characters and related indicia contained in this book are copyright and exclusive license of Atlantyca S.p.A. in their original version. Their translated and/or adapted versions are property of Atlantyca S.p.A. All rights reserved.

Original title: Imprevisto a Barcellona
© 2017 Atlantyca S.p.A., Italia
Text by Mario Pasqualotto
Illustrations by Stefano Turconi
Original edition published by DeAgostini Editore S.p.A., Italia
International Rights © Atlantyca S.p.A.,
via Leopardi 8 – 20123 Milano, Italia
foreignrights@atlantyca.it www.atlantyca.com

No part of this book may be stored, reproduced or transmitted in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopying, recording, or by any information storage ahd retrieval system, without written permission from the copyright holder. For information address Atlantyca S.p.A.

ISBN 978-619-199-567-7

Разследването започва

На 22 април следобед над Лондон се развихри истинска пролетна буря. Дъждът плющеше по стъклата на 15-етажната сграда „Бейкър Палас“. В апартамента на последния етаж завесите бяха плътно спуснати, за да не проникне вътре и лъч дневна светлина.

– Само буря ми липсваше – изпуфтя Лари Мистъри, като вдигна очи от учебника. – Как да се съсредоточа при този шум?!

Купчините списания и безразборно струпаните празни кутии от пица изглеждаха странно на синкавата светлина от екраните на компютрите. Четиринайсетгодишното момче се беше барикадирало вкъщи още от предишния ден сутринта. Беше изключило интернета и беше скрило всички видеоигри, които обожаваше. В никакъв случай не може-

ше да допусне да се разсее точно сега, само три дни преди изпита по графологична експертиза. Това беше най-трудният му изпит тази година. Лари учеше в „Ай Интернешънъл“ – най-престижното училище за детективи в света. Преподавателят ХМ35 беше свръхвзискателен и се говореше, че много ученици са останали да повтарят годината, защото са се провалили на този изпит.

– Докъде бях стигнал? – измърмори Лари, разтривайки слепоочията си. – Да, страница 135, глава 7: разпознаване на фалшифициран документ чрез анализ на главните букви...

Отекна гръмотевица. Лари отиде до балконската врата и надникна навън.

– Трябва да прибера кактусите – стресна се момчето, като видя как вятърът беше повалил всички саксии на терасата.

Затътри се към антрето да потърси чадър, но на средата на стаята се спря.

– НЕ! Какво правя? – извика той. – Никакво разсейване! По дяволите, с това темпо няма да успея да прочета всичко. Това чудовище ХМ35 ще ми пише двойка и ще бъда скъсан... Баща ми ще ми се подиграва месеци наред, а пък майка ми ще ме накаже!

Лари бързо се върна на бюрото и запретна ръкави.

– Лари Мистъри, бъдещето ти зависи от този изпит! – заяви гръмко момчето. – Трябва да се съсредоточиш, дори и ураган не трябва да ти дава повод да вдигаш очи от учебника!

Но точно в този момент айнетът започна да звъни.

Момчето се спусна към дивана в търсене на титановото електронно устройство, с което разполагаха всички ученици от училището. В полумрака се удари в ръба на една масичка, извика от болка и започна да подскача из стаята на един крак.

– ООХ! Къде, да му се не види, се е дянал?

Въпреки болката в кутрето, на лицето му светеше надежда. Това обаждане без съмнение беше от УМ60, учителя по детективски практики, и означаваше само едно – предстояща мисия! Обикновено получаваше такива съобщения в най-неподходящите моменти... но случаят не беше такъв. Напротив, ново разследване щеше да е идеалното извинение за отлагане на ужасния изпит с няколко дни. Лари измъкна айнета изпод купчина мръсни чорапи и се обърна весело към екрана.

– Агент ЛМ14 готов и оперативен! – заяви, но веднага помръкна. На екрана се беше появило хубавото загоряло лице на ХМ35 –

учителя по графологична експертиза. Зад него се виждаха гредите на таванското помещение, в което живееше, някаква лампа с интересен дизайн и абстрактна картина.

– Много време ви отне да отговорите – смъмри го учителят.

От изненада момчето едва не изпусна супертехнологичното си устройство. Какво ли можеше да иска от него учителят? Може би щеше да ускори теста?

– Бях... ъъъ, зает да преговарям – измънка Лари.

– Ще се направя, че ви вярвам – скептично изрече ХМ35. – Всъщност ви се обаждам по друга причина. Имам нужда от услуга. Питах се дали може да ми помогнете с една... поръчка.

Лари занемя.

– Утре трябваше да съм в Барселона, Испания, за да предам един пакет на колега, агент първа степен като мен – продължи мъжът. – За съжаление обаче, съм възпрепятстван, защото след два часа трябва да замина за една деликатна операция под прикритие в Панама, и не мога да се явя на срещата. Затова търся млад агент, който да заеме мястото ми.

Краката на Лари омекнаха и той се свлече на дивана.

– Искате да кажете, че... молите мен да ви замествам на мисия? – прошепна момчето.

Учителят се засмя.

– Пътуването е напълно безопасно. Ако приемете, ще изпратя пакета на адреса ви. Опакован е в червено кадифе и предупреждавам ви, не трябва да го отваряте по никаква причина. Всичко, което трябва да направите, е да го занесете в Барселона, на площад „Каталуня“. Срещата е утре сутринта, точно в осем, пред чешмата на „Рамбла де Каналетес“[1]. Ще познаете ЮК33 по бялата гардения на дрехата. Ще вземе пакета и ще ви даде друг. Вие само трябва да го донесете в Лондон, а аз ще се погрижа да го взема, като се върна. Всичко ясно ли е?

[1] *От площад „Каталуня“ в Барселона започва прочутият булевард „Рамбла“. Първата му част се нарича „Каналетес“, в началото ѝ има малка чешма, наричана понякога и фонтан, чиято вода се смята за чудодейна.*

– Ами... да... фонтан, площад, бяла гардения, червено кадифе... – повтори Лари.

– Е, приемате ли? – попита ХМ35. – Ако го направите, ще ви бъда безкрайно признателен.

– Признателен – повтори момчето с искрица надежда в очите. Ако получеше благодарностите на учителя си преди предстоящия ужасен тест, можеше и да успее да премине... Веднага обаче сбърчи чело и добави недоверчиво: – Защо вие се свързахте с мен? Обикновено УМ60 ми поверява мисии. Той запознат ли е с тази ваша задача?

– Моля ви за лична услуга – прошепна заговорнически учителят. – Не искам да притеснявам началниците ни за този толкова незначителен случай. Даже УМ60 не трябва да знае нищо, разбрахме ли се?

– Но ако ни открие, ще загазя аз!

– Не се тревожете! Няма как да научи! Това ще бъде нашата малка тайна. Но ако не проявявате интерес, мога да се обърна към някой ваш съученик, по-мотивиран от вас...

– Разбира се, че ме интересува! – заяви Лари и скочи на крака.

– Добре, така действат истинските детективи – усмихна се ХМ35. – А, едно последно нещо! Както ви казах, заминавам на много деликатна мисия. Не се опитвайте да се свържете с мен, защото айнетът ми ще бъде изключен. Имате ли въпроси?

– Ъъъ... засега не се сещам за нито един...

– Отлично! Сега трябва да тръгвам. Успех, ЛМ14!

И екранът потъмня.

Лари отиде до прозореца. Дъждът продължаваше да плющи на терасата. Младият детектив се вгледа в отражението си в стъклото – беше много блед и с големи сенки под очите, но лицето му грееше.

– Мисия като агент експерт! – изпъчи се момчето. – От много време чаках такъв случай! Лари Мистъри, този път ще се

представиш отлично! И се обзалагам, че ХМ35 ще затвори едно око, ако... ако допуснеш някоя малка грешка на теста.

Момчето се обърна и започна трескаво да пълни куфара си с дрехите и вещите, които се търкаляха по пода.

– Учителят каза, че ще бъде като детска игра – каза безгрижно Лари, но в миг се стресна. – Това все пак е свръхсекретна мисия и може да се сблъскам с вражески шпиони или да се боря с престъпник, който иска да ми открадне строго секретния пакет! Предпазливостта никога не е излишна. В крайна сметка ХМ35 не ми забрани да потърся помощ от някого...

Този „някой“, естествено, беше братовчедка му Агата, бъдещата писателка на криминални романи и детектив с непогрешим нюх.

1. Любовни писма

Агата Мистъри седеше на бюрото в стаята си и гледаше пишещата машина. Белият лист беше сложен и дванайсетгодишното момиче протегна ръце към клавишите, но веднага след това ги дръпна и започна отново да си хапе замислено устната.

Уотсън, сибирският котарак със снежнобяла козина, дремеше на кравай до нея. Бурята беше утихнала, светкавиците и гръмотевиците вече не се биеха в небето, тревата и цветята в градината на имението „Мистъри“ се отърсваха от последните капчици.

– Добре ли сте, госпожице? – попита възпитано господин Кент. – От един час гледате втренчено листа. Ако не съм недискретен... вдъхновение ли ви липсва? Да